

TOLDIS DIÁKOK KÖLTŐK, ÍRÓK, FEJEDELMEK NYOMÁBAN ERDÉLYBEN

Beszámoló a Kaposvári Kodály Zoltán Központi Általános Iskola Toldi Lakótelepi Tagiskolája HAT-KP-1-2024/1-000657 pályázati azonosító számú programja megvalósításáról

Tagiskolánk 7.a osztálya szülői tájékoztatóját, fakultatív előkészítő tevékenységét 2025. 05.15-én tartotta az osztályfőnök, Nagyné Szekeres Aletta, valamint a személyi szállítást végző utazási iroda képviselője az intézmény ebédlőjében. Jelen voltak a kísérő tanárok: Kaposi Carmen és Solymosné Vajda Tímea tanárnők is. A programon a szülők és a résztvevő diákok részletes ismertetőt kaptak az utazással, az autóbusszal, a szállással, a programokkal, a biztosítással, valamint a betartandó házirenddel kapcsolatban. Külön hangsúlyt kaptak a balesetvédelmi ismeretek, elhangzott az is, hogy milyen egészségügyi felszerelés lesz a csoportnál és egyezség született arról, hogy mekkora mennyiségű ivóvíz áll pluszban a résztvevők rendelkezésére az utazás során.

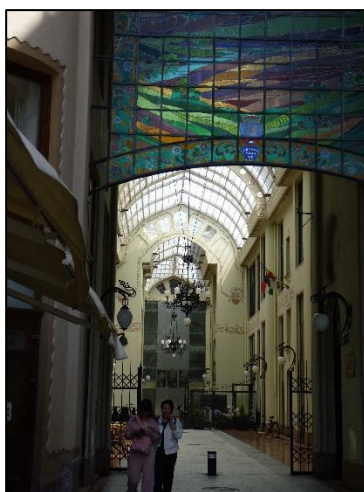

Több előkészítő óra is megvalósult, külön köszönet Lassú Ferenc tanár úrnak a történelmi vonatkozások, Máyer Ágnes tanárnőnek a földrajzi vonatkozások lelkes átbeszéléseért, a gyerekek ráhangolásáért! Osztályfőnöki óra keretében az Okosdoboz feladatokat is megismerték, kipróbálták a diákok. Az indulásunkat megelőző hetekben a felkészülésre fordítottuk legtöbb szabad időnket. Volt digitális felkészülés, installáció készítés, Trianoni békediktátumról, következményeiről, az utunk során felmerülő költőkről, írókról tanóra, készítettünk kutatómunkát, s mivel pont az Összetartozás Napján már úton voltunk, a kiállítást belőle előre elkészítettük. Virágot helyeztünk el a Trianoni emlékműnél a Béke parkban. De természetesen a felkészüléshez sok praktikus szervezés is tartozott.

2025. június 2-ának hajnalán indultunk 2014-es évjáratú, Mercedesz típusú, 48 fős, modern buszunkkal Kaposvárról, az iskolánk hátsó parkolójából. A szülők lelkesen integető gyűrűjéből egy kezdő fotóval búcsúztunk, hiszen a következő napok élményeit csoportképek sorozatával örökítettük meg. Magyarországot Méhkerék határátkelőnél hagytuk el, s bár úgy gondoltuk, hogy a kutya se figyel ránk, a határőrök mégis nagyon megörültek nekünk, mert jó sok igazolványt szkennelhettek be. Első nagyobb megállónk Nagyvárad, a Körös-parti Párizs volt, ahol városnézés során több nevezetességet láthattunk. A Fekete Sas Palota a magyar szecesszió egyik legszebb képviselője, a népi ihletésű díszítőelemekben, virágmotívumokban és girlandokban rendkívül gazdag épület a főtér meghatározó épülete. Fedett folyosóin Naumann Károly műhelyében készült ólomüveg képek alatt hangulatos sétát tettünk.

Másik nevezetessége az Astoria vendéglő, az egykori EMKE, amely a magyar művészeti élet központja volt. Így az épület irodalomtörténeti szempontból is jelentős. Nagyváradról indult a modern magyar irodalom, hiszen itt alakult a nagyváradi *Holnap társaság*; Juhász Gyula, Dutka Ákos, Emőd Tamás Ady Endrével az élen pedig létrehozták a *Holnap antológiát*. Elénk tárult a Szigligeti színház, csoportosultunk a Holnaposok szoborcsoport köré. Az Ady Endre emlékmúzeumnál is beálltunk egy csoportképre.

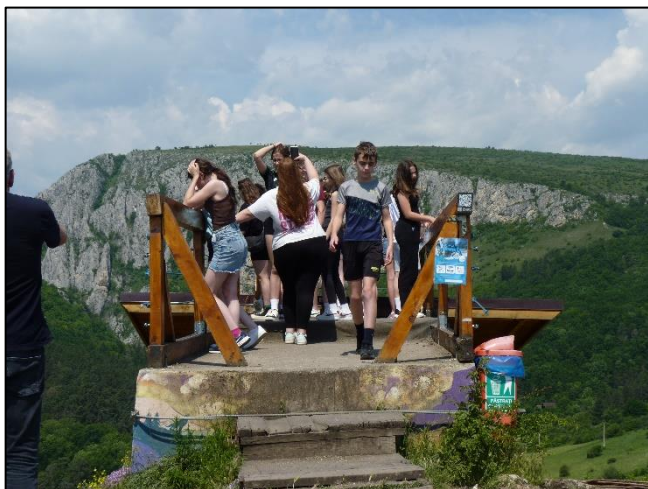
Következő megállónk a Király-hágó, sokáig itt volt a Partium és a történelmi Erdély határa. Majd Csucsára, a Boncza család villájához vitt a buszunk. Elégké későn értünk oda, de szerencsére a biztonsági őr kinyitotta az Ady múzeumot. Azt az épületet, ahol a híres költő és felesége, Boncza Berta (Csinszka) éltek. Kissé megkésve, de sok élménnyel gazdagabban érkezünk Gyalura, a Vila Gong szállóhoz, ahol a kedves háziak paraszt csorba levessel, rántott hússal és fagyaltos palacsintával vártak. Mivel mindenki nagyon elfáradt és korán is indultunk, viszonylag hamar elcsendesült a szállás.

Másnap gazdag reggeli és az ebédcsomag ellátmány vételezése után Kolozsvárra mentünk, ahol városnézés során a város híres szülőtteivel, neves épített örökségével ismerkedtünk: Mátyás szobor, templom, Mátyás szülőháza, Bocskai István ház.

Innen Tordára buszoztunk, a hasadékkal szemben levő kilátónál álltunk meg, majd a hasadék lábától indulva a keletkezésének legendájával ismerkedtünk. A szováti Medve-tónál már kiszállásnál viharosra fordult az idő, de míg néhányan a fagyalittal töltött kürtőskalácsot majszolták a fedezékben, kivártuk a zápor elcsitulását. Az utolsó program a sófeldolgozó, itt megtudtuk, hogy a parajdi só 84 féle ásványi anyagot tartalmaz és ezért különféle sótermékek elkészítésére is alkalmas.

Este, Csíkszeredára érve a Csillag panzióban meleg vacsorával vártak ránk a háziak. Vacsora után fakultatív programként elsétáltunk egy borvízforráshoz, de vízből csak kóstoltgattunk, mert erős béltisztító hatással bír a helyiek szerint. Reggel megint kiadós reggeli és ebédcsomag elkészítése után a Békás-szoroshoz mentünk. Igazi „majdnem medvekaland”-ban is volt részünk, mert román autósok láttak egy mackó családot. Így mi inkább visszafordultunk a szoros aljától pár száz méterre. De a látvány így is megérte.

A Gyilkos tónál legendájával és kialakulásának valódi történetével ismerkedtünk, majd vásárolgattunk. Andi lángosozóban megkóstoltuk a lángost. Délután a Pálfalvi Általános Iskolában hasonló korú diákokkal és nagyon kedves igazgatójukkal találkoztunk. Kóstolót vittünk néhány hazánkra jellemző édességből, mint Zizi, Dunakavics, Balaton szelet, Negró cukorka, de a Somogyi Mézlovagrend segítségével magyar termelői mézet is adtunk minden diáknak! A gyerekek barátság karkötőt készítettek a pálfalvi diákoknak, ők pedig kürtőskaláccsal vendégelték meg minket. A kezdeti tartózkodó viselkedés később feloldódott és kisebb beszélgető csoportok alakultak. Megtudtuk, hogy a tanulók nyolcvan százaléka hittanos, a néptáncoktatás a tanórákba beépítve, de fakultatív módon zajlik és hogy a tanulók nem visznek telefont az iskolába, s hogy fegyelmezési problémák nem adódnak...

Innen a csíksomlyói ferences rendi Kegyetemplomhoz mentünk, ahol a csodatevő Szűz Mária szoborhoz néhányan kérést fogalmaztak meg, mások kedves pufók arcában gyönyörködtek. Megtekintettük a buszból a Búcsújáró hely híres domboldalát is, ahol évről évre a szentmise több ezer zarándokkal valósul meg, egy csoportjuknak integettünk is. Innen Madéfalvára mentünk, ahol a híres madéfalvi veszedelem emlékhelyet látogattuk meg. Este a Kaufland üzletben kutakodtunk helyi édességek, ajándékok után.

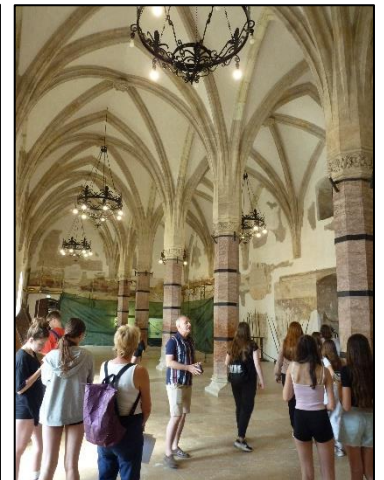
Reggeli és ebéd csomagolását követően Korondnak vettük utunkat. Útközben idegenvezetőnk a korondi fazekasokról mesélt. A helyiek szíveslátásáról árulkodik, hogy alkalmi tájékoztatást is kaptunk a székelykapu motívumvilágáról. Majd híres korondi kézműves termékeket csodáltunk, lekvárokat, kerámia tárgyakat vásároltunk. Következő úticélunk Farkaslaka, Tamási Áron síremléke és sírja, egyúttal életrajzát is olvashattuk a kirakott molinókon.

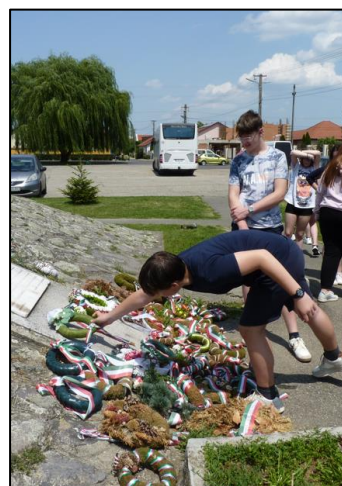

Székelyderzs elérése a zezugos, keskeny utakon sofőrjeink ügyességét dicséri, mert minden helyzetben rendkívül gyerekbarát, óvatos módon vezettek. Türelmüket is illik méltatni, mert a huszadik „Bent felejtettem a busz csomagtartójában” mondat után is készséggel segítettek. Az unitárius erődtemplomban megcsodáltuk Szent László képekben elmesélt egyik legendáját, felmáztunk a szalonna, sonka tárolására használt tornyába, s megtekintettük a gabona tároló ládákat, amelyek a becsület magas szintjéről árulkodnak a mai napig.

Hargita megye végén, a szász régió kezdetén helyezkedik el Fehéregyháza. A Petőfi emlékház sajnos felújítás alatt van, de az idegenvezető szívhez szólóan mesélte el a költő és honvédtársai utolsó óráinak történetét. Koszorúnk elhelyezése után Segesvár, városnézés, a vár körbejárása, Vlad Dacur szülőháza, a Mészárosok tornya következett. (képek a telefonon). Csernakeresztúron a szállás egy magánpanzióban, családi körülmények között, elegánsan elrendezett kerttel várt bennünket.

A reggeli bepakolás után Vajdahunyadra mentünk. Európa egyik leghíresebb vára a középkori várépítészet egyben a Hunyadi család történetének legszebb képviselője. Arad felé útba esett Máriaradna, s bár nem volt tervezve, de ha már megálltunk, megnéztük a ferences rendi barokk kegyhely templomot. Aradon elhelyeztük koszorúnkat a vértanúk emlékművénél, s megemlékeztünk hősiességükről, hiszen nem magyarokként áldozták életüket a magyar szabadságért. S kicsit szomorkodtunk azon, hogy történelmünk szempontjából ilyen fontos helyszín ily kevésbé van megbecsülve idegen honban.

Hazának tartva szinte észre sem vettük, mikor értünk szülőföldünkre. Egy utolsó Bajai pihenő után az előre tervezett időnél korábban érkeztünk haza, a szülők örömeire épségben, fáradtan, de élményekkel gazdagabban. Nagy köszönettel tartozunk idegenvezetőnknek, Solymos Gábornak a sok viccesen tált, gazdag információáradatért, a szervezésben, rugalmasságban tanúsított megértéséért. Neki és sofőrjeinknek szolt a csatakiáltás érkezéskor.

Az iskolába visszatérve örömmel láttuk, hogy az iskolánk aulájában elhelyezett installációkat mennyien nézegetik és a hatodik évfolyam kissé irigykedve hallgatja a diákok beszámolóit. Természetesen ők is pályázni fognak. Az értékelő órán (pontosabban órákon) egyeztettük brosránk kitöltését, majd ki-ki elmondhatta, mi volt számára a legemlékezetesebb, mint tanult az út során magyarságból, emberségből, hazaszeretetről...

Köszönjük az életre szolt élményt a pályázat meghirdetőinek, a megvalósításban közreműködőknek!

Kaposvár, 2025. június 11.

Nagyné Szekeres Aletta of. és a 7.a